

MAŠNI NAMENI

P.6. Velik. P. **PO 7. za duh. pokl. 10. za domovino in mir**

T.7. Janez,d. **PO 7. zj. po namenu (K)**

S.8. Dionizij,š. **GR 19.+Milek, Ačko**

Č.9. Maksim,š. **PO 7. zj. v zahvalo (O)**

P.10. Ezekijel,p. **KR 19.+Mirko Šuštarč 7.d.**

S.11. Stanislav,š. **PO 19.+Boris Jaklič**

N.12. 2. VELIKON. BELA **PO 7. za farane**

PO 10. po namenu

P.13. Martin I.p. **PO 19.+Jožefi in Jožefe Štrucelj, Hlebec**

T.14. Lidvina,d. **GR 19.+Stanko in družina Milek obl.**

S.15. Helena,k. **GR 19.+Janez Štrucelj obl.**

Č.16. Bernarda Lurška,d. **PO 7.zj. v zah. in priprav. za drav.**

P.17. Robert,o. **GR 19.+Amalija in Anton Lozar obl.**

S.18. Evzebij,š. **PO 19.+Janez Brinc 30.d.**

N.19. 3. VELIKONOČNA **PO 7. za farane**

PO 10.+Anton in Jožefa Klepec obl.(KR 39)

Odprimo vrata vstalemu Kristusu! On dela vse novo. On dela, ne mi. Njemu je vse mogoče, ne nam. Spustimo ga v naša življenja. Nehajmo govoriti, nemogoče je živeti evangelij, nemogoče je biti resničen, iskren, pošten v tem svetu. To je laž! Resnica je, da je pri Bogu vse mogoče. Če se mu odpremo, on deluje, on spreminja smrt v življenje, konec v nov začetek, norost v višek modrosti.

Nič ni nemogoče! Po veliki noči je vse mogoče! Vse, če se bomo oklenili Njega, ki je vstal in živi. Želim vam, da bi se v vseh trenutkih svojega življenja spominjali neverjetnega scenarija velikega tedna od cvetne nedelje do velike noči. Kadar smo na konju, ko nas hvalijo, pazimo, mogoče je cvetna nedelja. Ko smo v temi velikega petka, ne pozabimo, čaka nas velika noč. Odprimo svoja življenja Njemu, ki vodi vse. Naj vodi tudi naše življenje. (E. Mozetič)

Župnija Podzemelj

OZNANILA

5.4.2026

leto XVI

št. 7

BLAGOSLOVLJENA VELIKA NOČ

***Trdno se zanesi-
mo,***

***kar danes se
učimo:***

***Zveličar je od
smrti vstal,***

***grob tudi nas ne
bo končal.***

Aleluja!

B E S E D A O B E S E D I

VELIKA NOČ Jn 20,1–9 NAČRT LJUBEZNI IZPELJAN DO KONCA

Za nami je po svoje čudovit teden, v katerem nam Bog kaže svojo neverjetno logiko, ki presega naš razum. Pred enim tednom smo sledili Jezusu, ki je vstopal v Jeruzalem. Ljudstvo ga je želelo postaviti za kralja. Kdo bi takrat, pred dva tisoč leti, ko se je to godilo, pomislil, da bo še ta teden umorjen? Ni minilo šest dni, ko je isto ljudstvo kričalo 'Križaj ga!' Izbralo je Baraba in križalo Njega, ki je hodil po njihovih ulicah jih ozdravljaj bolezni, tolažil, izganjal hude duhove in učil.

Kdor bi na prvi veliki petek, pred dva tisoč leti, ko se je to zgodilo, rekel, to ni konec, to je veličasten začetek nove dobe, bi ga imeli za norega. Pa vendar, kar se zdi danes v naših očeh nemogoče, je lahko že jutri resnično, če je to Božja volja. Gospod je tretji dan vstal.

Kdo bi spet rekel, da bo prva priča vstajenja Marija Magdalena, uboga žena, ki jo je Jezus pobral na cesti, propadla prostitutka, brez vsakega občutka zase in za Boga? Kdo bi si mislil, da je to mogoče? Kaj si je le mislil Bog, da je pripravil takšen scenarij za začetek Cerkve? A to so le prvi trije dnevi Cerkve! Bog jo je postavil v trenutku svoje smrti na križu, ko se je Juda, ki je Jezusa izdal, verjetno že obesil, in Peter, ki je Jezusa zatajil, razjokal, ostali učenci pa so se razbežali.

Ob tem scenariju ne vem, ali bi se zjokal ali smejal. Mar ni Bog pravzaprav nor, nor za našo ubogo pamet, a moder za našo nespačet. Tisto, kar je v svetu modrega, je popolnoma postavil na glavo. In kar je v naših očeh norega, je dobilo novo vrednost. Bog daje vsem stvarjem čisto novo ceno, nek nov obraz. In v tem je zares veselje velike noči. Bog dela vse novo! Nič ga pri tem ne ustavi. On v polnosti izpelje svoj čudoviti načrt ljubezni. Zato želi, da se tudi mi nikoli ne ustavimo, da gremo za to Ljubeznijo.

Po: E.

Mozetič

BELA NEDELJA Jn 20,19–31 STRAH PREHAJA V VESELJE

Božja beseda pred nas postavlja dve podobi učencev po vstajenju.

Na eni strani torej noč, strah in zaklenjena vrata, na drugi pa veselje v druženju in slavljenju Boga. Zdi se, da je naše krščanstvo bolj podobno tistemu za zaklenjenimi vrati kot pa veselju v druženju in slavljenju Boga.

Vstajenjsko veselje ne pride samo. Pot, ki jo je prehodil naš Odrašenik, je pot vsakega od nas. Je pot od dvorane zadnje večerje, prek sramote križa in groba. Je pot boja s hudičevimi skušnjavami samovolje, pomembnosti in sebičnosti. Jezusov strah dokončno mine, ko izreče Očetu: »*Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.*« Noč je premagana, ko se Jezus na križu pusti zasramovati: »*Če si Božji Sin, stopi s križa!*« Ko premaga skušnjavo pomembnosti in ostaja nemočen in zasramovan na križu, kakor da ni Bog, kakor da nima nobene oblasti in moči. In ko nazadnje da Očetu v roke čisto vse: »*Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.*« Takrat ga ne zadržuje nič več.

Tudi naš strah bo minil šele, ko bo Očetova volja naše vodilo. Ko ne bomo razmišljali, kaj nam ugaja in kaj ne. Ko bomo vedeli, da Bog resnično poskrbi, da je njegova volja za nas najboljša. Tema in obup, ki nas vedno znova zajemata, sta posledica naše skrbi za lastno veljavo. Ali sem vreden ali ne, ali me bo kdo opazil, cenil moje delo, spoštoval moje besede. Bog nas vedno ceni! On verjame vate in vame. Obema pa pripravlja vstajenje. Ta zavest naju odpira za zadnje dejanje, da izročiva v Njegove roke svoje življenje. S tem so zdrobljeni okovi naših src.

Tako razumem prehod, ki so ga postopno doumeli in uresničili učenci po vstajenju. Strah je počasi mineval, noč je izginjala in vrata so se na stežaj odprla. Vanje je vstopilo vstajenjsko veselje, postali so luč vsem okrog sebe in z njimi delili vse, kar so imeli, ter hvalili Boga.

Po: E. Mozetič

OBVESTILA

Otroci v prihodnjem tednu nimajo verouka.

Novomeška škofija ob 20-letnici svoje ustanovitve vabi k slovesni sveti maši, ki jo bo ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval novomeški škof msgr. dr. Andrej Saje v novomeški stolni cerkvi sv. Nikolaja **v soboto, 11. aprila 2026, ob 10.00.**

Na belo nedeljo bo v Črnomlju tradicionalno srečanje dekanijskih pevskih zborov. Letos mineva 50 let od začetka srečevanj. Ob tej slovesnosti bo ob 14,30 v Črnomlju sveta maša in srečanje zborov. Vabljeni.

Prenova cerkvene strehe na farni cerkvi v Podzemlju: Okoli 30 let mineva kar je bila na strehi zamenjana kritina. Znano je, da ima bobrovec tiste serije tovarniško napako. Nedavno je bilo ob pomoči dvigala zamenjana dotrajana opeka. Takšna popravila bi bila potrebna v bodočnosti vse bolj pogostokrat. Zato letos želimo prekriti streho z novo kritino in po možnosti ob postavitvi delovnega odra cerkev tudi prebeliti. Sicer se obetajo težji krizni časi. Naši predniki so cerkve gradili in obnavljali verjetno še v težjih časih. Tako smo tudi mi, mislim kot cela župnija sposobni le te vzdrževati. Gledam, kako se obnavljajo strehe in kritine naših hiš tako mislim, da smo kot cela

župnija zmožni obnoviti streho naše cerkve in kasneje tudi župnišča, ki je tudi potrebna obnove. Vabim vas k sodelovanju po svojih zmožnostih. Svoj dar lahko nakažete tudi večkratnih manjših zneskih. Podružnične cerkve so zgledno urejene. Vse farane torej vabim k skupni akciji in pozivam k razumevanju in dobrohotnosti.

TRR župnije Podzemelj: **SI56 1990 6501 2771471, namen: dar, streha.**

Današnje darovanje namenjamo za stroške nabave novih bander. Že nekaj časa smo gledali kako so razpadala naša bandera. Letos smo dali izdelati novo, ki bodo povzdignila naše procesije ob Veliki noči in Telovim. Ravno telovska procesija s svojimi rekviziti, nebom, banderami in drugim kar spada zraven, je bila pred nedavnim vpisana v register nesnovne kulturne dediščine.

